

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Τρίτην καὶ τὸ Σάββατον. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 δραχ. κατ' ἔτος προπληρωτέα. — Ἡ τιμὴ τῶν καταγραφῶν εἶναι 30 λεπτά διὰ τὴν ἑκάστην ἡμέραν. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν ἐντὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς τῶν ὑπερῶν Ἑλλήν. Προξένους.

Le Courrier Grec paraît le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 30 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consuls.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 Ὀκτωβρίου.

SAMEDI 11 Novembre.

SAMSTAG, 11 November.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 29 Ὀκτωβρίου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Αἱ κοινοποιήσεις, ἀγγελίαι καὶ πᾶσα ἄλλη πρὸς δημοσίευσιν διὰ τοῦ *Ε.Λ.Λ.η.ν.ικ.οῦ Ταχυδρόμου* ὕλη, θέλουσιν διευθύνεσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος ταύτης εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδόθη χορὸς εἰς τὴν αὐλὴν, εἰς τὸν ὅποιον παρευρέθησαν ἡ Α. Α. ὁ Ἰ. Ἀρχιδουξ Ἰωάννης τῆς Αὐστρίας, καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Ὑ. ὁ Πρίγκιψ, Ἀδαλβέρτος τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Δουξ Λεὺχτενβέργ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔδωσαν ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου χορὸν τὸν ὅποιον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των αἱ Α. Α. Μ. Μ. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, ἡ Α. Α. Ὑ. ὁ Ἀρχιδουξ τῆς Αὐστρίας καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Ὑ. ὁ Πρίγκιψ Ἀδαλβέρτος τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Δουξ Μαξ. Λεὺχτενβέργ.

— Τὴν ἐπαύριον, τὴν Δευτέραν τὸ πρωῒ, ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Πρωτεύουσας ἡμῶν ἡ Α. Α. Ὑ. ὁ Ἀρχιδουξ Ἰωάννης τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ Α. Β. Ὑ. ὁ Πρίγκιψ Ἀδαλβέρτος τῆς Πρωσίας.

— Ὁ ἐπὶ τῶν τελετῶν τῆς αὐλῆς Κ. Βαρῶνος Βαῖξ, ἔλαβε παρὰ τῆς Α. Μ. τὴν ἄδειαν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Βυαρίαν, ὅπου μετακαλεῖται.

— Ὁ Ταγματάρχης Κ. Σκαρλάτος Σουτζος, ὑπασπιστῆς τῆς Α. Μ. ἐπεφορτίσθη νὰ ἐκπληροῖ προσωρινῶς τὰ τοῦ ἐπὶ τῶν τελετῶν τῆς αὐλῆς καθήκοντα.

— Εἰς τὴν Κ. Ροβέρτον ὑγειονόμον Πόρου ἀπένευμεν ἡ Α. Μ. τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, χάριν τῶν ἐκδόσεων καὶ τοῦ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τοῦ ζήλου τοῦ διαρκούσης τῆς πανώλους εἰς Πόρον.

Καθὼς τὸ ἀνήγγειλεν ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος ταύτης, καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Γαλλικοῦ αὐτῆς καιμένου ἀνετέθησαν τοῦ λοιποῦ εἰς ἡμᾶς.

Καίτοι θεωροῦντες τὸ στάδιον τὸ ὅποιον μέλλομεν νὰ διατρέξωμεν τὰ μέγιστα σπουδαῖον, λογιζόμεθα ὅμως εὐτυχεῖς διότι ἀνεδέχθημεν τὸ τοιοῦτον ἔργον, καθότι ἡ πεποιθήσις μας ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος πατρίδος τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν, μᾶς διδάσκει ὅτι ὅχι μετὰ τὸ τοῦ λαοῦ μόνον καταταττόμενος δύναται τις νὰ ὠφελῆσῃ τὸν τόπον.

Πᾶσα ἀρχὴ μὴ οὔσα φύσεως δυναμένη νὰ συνδράμῃ τῆς Κυβερνήσεως τὰς πράξεις καὶ τῆς κοινωνίας τὰς προόδους, δὲν μᾶς φαίνεται ἀνταξία τῆς ἀφοσιώσεώς μας, ἐπομένως ἠθέλαμεν ἀρνηθῆ ὅσας ἐπροσβέυσκαμεν προηγουμένως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀν δὲν τὰς θεωρούσαμεν ὡς συντεινούσας εἰς τὸ νὰ παγιώσωσι τὸν θρόνον καὶ νὰ ἀναπτύξωσι τοῦ καινοῦ τὸ πνεῦμα.

Θεωροῦμεν ἄρα τὸ νέον στάδιον τὸ ὅποιον μέλλομεν νὰ διατρέξωμεν, ὡς εὐκαιρίαν τὴν ὅποιαν χορηγοῦσιν εἰς ἡμᾶς αἱ περιστάσεις, διὰ νὰ ἀναπτύξωμεν ὑπὸ νέων ἔποψιν τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα. Ἄχρι τοῦδε δὲν ἔδυνάμεθα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μας νὰ ἐκφρασθῶμεν εἰμὴ ἐν ὀνόματι τῶν καθ' ἕκαστα συμφερόντων, ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν ὀμιλῆσαι ἐν ὀνόματι τῶν καθόλου συμφερόντων.

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 10 Novembre

AVIS.

Les communications, avis ou insertions au Courrier Grec doivent être adressés au bureau de ce Journal à l'Imprimerie royale.

Samedi dernier, il y eut bal à la Cour où assistaient S. A. I. l'Archiduc d'Autriche et LL. AA. les Prince Adalbert de Prusse et Maximilien de Leuchtenberg.

Dimanche y eut bal chez Mr. le Président du Conseil où assistaient LL. MM. Le Roi et la Reine, ainsi que S. A. I. l'Archiduc d'Autriche et LL. AA. les Princes Adalbert de Prusse et Maximilien de Leuchtemberg.

Le lendemain Lundi eut lieu le départ de S. A. I. l'Archiduc d'Autriche qui s'embarqua au Pirée à bord du vapeur le Maximilien ainsi que S. A. le Prince Adalbert de Prusse.

Mr. le Baron de Weichs grand maitre des cérémonies de la Cour a obtenu de S. M. la permission de retourner en Bavière où il est rapelé.

Mr. le major Ch. Soutzo aide de camp de S. M. a été chargé de remplir provisoirement la charge de maitre des cérémonies de la Cour.

Mr. Robert Hygionome de Poros a été décoré par S. M. de la croix d'argent du Sauveur en récompense de son zèle dans l'exercice de ses fonctions pendant la peste de Poros.

Ainsi que le dernier numéro du Courrier Grec l'a annoncé, sa direction et sa rédaction française nous sont désormais confiées.

Bien que la tâche que nous entreprenons aujourd'hui nous paraisse d'une haute importance, nous nous applaudissons de l'avoir acceptée, car notre conviction, relativement à la politique de la Grèce, notre patrie adoptive, nous enseigne que ce n'est pas seulement dans les rangs du peuple qu'on peut actuellement être utile au pays. Des principes qui ne seraient pas susceptibles d'aider aux travaux du gouvernement, aussi bien qu'au progrès de la masse, ne nous paraissent pas dignes de notre dévouement, et nous renierions ceux que nous avons eu lieu de défendre et de vulgariser antérieurement en Grèce, si nous ne les croions pas de nature à pouvoir consolider le trône et développer l'esprit public.

Nous considérons donc le terrain nouveau sur lequel nous avons à opérer, comme une occasion, que nous fournissent les circonstances, pour dévoiler une nouvelle face des intérêts sociaux. Jusqu'à présent, il ne nous avait été donné de nous exprimer qu'au nom des intérêts de détails, nous avons, dorénavant, à parler au nom des intérêts généraux.

INLAND.

den 10. November.

ZURNACHRICHT.

Bekanntmachungen für den griech. Courier sind bei dem Zeitungs-Bureau der Staatsbuchdruckerei abzugeben.

— Am verflossenen Samstag war Hofball, welchem Se. k. k. Hoh. der Erzherzog von Oestreich, sowie Se. k. H. der Prinz Adalbert von Preussen und S. H. der Herzog Maximilian von Leuchtenberg beiwohnten.

— Am Sonntage gab der Herr Präsident des Minister-Rathes einen Ball, welchen I. I. M. M., so wie die erlauchten Fremden mit Ihrer Gegenwart beehrten.

Am darauffolgenden Tage schifften sich S. k. k. Hoh. der Erzherzog Johann von Oestreich und S. k. Hoh. der Prinz Adalbert von Preussen auf dem Dampfschiffe »Maximilian« in Piræus ein.

— Der Hof-Ceremonien-Meister Hr. Baron v. Weichs hat von Seiner Maj. die Erlaubniss erhalten, nach Bayern zurückzukehren.

— Se. M. hat geruht, Ihrem Adjutanten dem Major Hrn. Soutzos provisorisch die Functionen des Hof-Ceremonien-Meisters zu übertragen.

— Se. M. hat geruht, dem Sanitätsbeamten von Poros Hrn. Robert für den während der Pest in Poros bewiesenen Eifer in Erfüllung seiner Dienstes-Functionen das silberne Ritterkreuz des Erlöser-Ordens zu verleihen.

— Wir haben mit der heutigen Nummer die Leitung des griechischen Couriers und die Redaction des französischen Textes übernommen.

So wie wir einerseits diese neue Bahn für höchst wichtig und bedeutungsvoll erachten, so schätzen wir uns andererseits glücklich, ein solches Werk übernommen zu haben; denn wir sind der Ueberzeugung, dass es, dem politischen Zustande Griechenlands, unsers Adoptiv-Vaterlandes, gegenüber ausser dem Leben unter der grossen Masse des Volkes noch etwas anderes giebt, wodurch wir ihm nützlich werden können.

Prinzipien, welche das Werk der Regierung und den Fortschritt der Masse zu foedern nicht fähig sind, scheinen uns unserer Huldigung nicht werth; und wir würden die Prinzipien verläugnen, die wir früher in Griechenland verkündet und vertreten haben, wenn wir sie nicht für geeignet hielten, den Thron zu befestigen, und den öffentlichen Geist zu weken und zu fördern.

Wir betrachten unsere neue Laufbahn für eine von den Umständen uns dargebotene Gelegenheit, die gesellschaftlichen Interessen unter einem neuen Gesichtspunkte zu entwickeln. Bis jetzt konnten wir unserer Stellung nach nur vereinzelte Interessen vertreten, nun aber und

Εκείνους ούτινες καλοκαγαθία κινούμενοι, και εις τούτους οποιους εϊμεθα ως εκ τούτου ευγνώμονες, εξέφρασαν ετχάτως δια των δύο εφημερίδων τής αντίθεσεως τας ύποψίας των ως προς την επιτυχίαν του έργου το οποίον ανέδεχθημεν, δυνάμεθα να βεβαιώσωμεν ότι οστις αποβλέπει εις το κοινόν καλόν δύναται να το ζητήσει και ως άπαθής του μοναρχικού συστήματος και ως εξ' ονόματος του λαού.

Ευχαριστούμενοι να φρονώμεν ότι ή αντίθεσις προτίθεται τω όντι την γενικήν ευτασίαν του τόπου, και προκρίνοντες πάντοτε την λογικήν συζήτησιν από την έμπαθη πολιτικήν, θέλομεν απέχει μετὰ προσοχής από το άναρμοστον εκείνο ύφος το όποιον παρεδέχθησαν εφημερίδες τινές: έχομεν όμως τελείαν απόφασιν να έμβαινώμεν εις όλας τας ένδεχομένας λεπτομερείας όσάκις αύται δύνανται να φωτίσωσι το κοινόν, και έχομεν σκοπόν να λαμβάνωμεν μέρος εις πάσαν συζήτησιν ιδεών ή άρχών, τείνουσαν να εκφράση καθαρώτερα τα πολιτικά ζητήματα. Επομένως ό Έλληικός Ταχυδρόμος δέν δύναται να θεωρηθή ειμή ως νέον όργανον προσκτιθέν παρ' των άληθών εθνικών συμφερόντων. Και εάν ή αντίθεσις θελήση να φέρη κατά νουν, ότι ή εφημεριδογραφία είναι διδασκαλία μάλλον καθέδρα παρά έήμα δημαγωγικών φωνακιδών, άν θελήση να αναλογισθ' ότι ό τύπος όφείλει εις τας εργασίας του να πριστόνη συνέλευσιν μάλλον βουλευτικήν παρά όχλον άθλητών, ή Ελλάς θέλει δώσει προσεχώς παράδειγμα το όποιον θέλουν φιλοτιμηθ' να μιμηθώσι πολλά έθνη.

Εϊμεθα μακράν του να απαιτήσωμεν να καθυποβληθώσιν εις την ήμετέραν όλοι αι δόξαι, άλλ' ούτε έχομεν την πρόληψιν ότι ως εκ τής θέσεώς μας, δυνάμεθα να νοθεύωμεν τον δημόσιον τύπον, πλην ποτε δέν θέλομεν λησμονήσαι ότι όφείλομεν να ύποστηρίζωμεν τής Κυβερνήσεως την αξιοπρέπειαν, επομένως έκαστος δύναται να προείδη ποιον δρόμον προτιμήμεθ να βωδίσωμεν.

B. A. Bertrand.

Επειδή επί ήμερών μας ή πολιτική δέν έρυθμίσθη εις ότε επιστημονικώς, ή εκτίμησις των πραγμάτων των συνιστώντων την κοινωνικήν κατάστασιν εις έθλους, γίνεται εν γενεί δια τής συνέσεως και τής εμβριθείας άτόμων τινών, τα όποια έπρωίκισεν ή φύσις με νουν και κρίσιν ήρθιότεραν τής των άλλων ανθρώπων, και εκ τούτου, δια να ευχαριστήση την φιλαυτίαν του, έκαστος φρονεί ότι έχει το δικαίωμα να λαμβάνη μέρος εις τας γινόμενας έκαστοτε περι γενικών συμφερόντων συζήτησεις. Το φαινόμενον τούτο παριστάνεται κυρίως εις την Ελλάδα, όπου το έθνος δέν εκατέρωθωσεν εισέτι να κρηπιδώση όριστικώς την ίσχυρόπιάν του, και όπου τα πλείστα περι του μέλλοντος ζητήματα μένουσ εισέτι εις προβληματικήν κατάστασιν και κατά δυσπομίαν, εις τους τελευταίους χρόνους τής επαναστάσεως, τα πνεύματα έλαβην τάσιν τοιαύτην, ήτις ακόμη και σήμερα επιφέρει προσκόματά εις τους όσοι όφελούμενοι από την προσωπικήν των επήρρη ζήτωσι να την βάλλωσιν εις ενεργείαν δια το κοινόν συμφέρον τής πατρίδος. Αλλά χάρις εις την Ανατορικήν σύνεσιν, και εις τας γινόμενας πρόσδους υπό την Βασιλικήν Κυβέρνησιν, ή τάσις αύτη εξαλείφεται ήμέρη τή ήμέρη, και ήγγικεν ή εποχή καθ' ήν ή ευγνωμοσύνη του έθνους θέλει μορφορησει τα άγαθά τα όποια απολαμβάνει διηνεχώς ή Ελλάς συνεργεία των περιστάσεων και των ανενδύτων προσπαθειών τής Κυβερνήσεως. Επειδή όμως ως προς το μέλλον κυρίως αι γνώμαι είναι διηρημέναι, δέν θέλομεν κίμει άνωφελεϊς εκ του προτέρου ύποθέσεις, περιορίζόμενοι όσον ένεστι εις του ένεστώτος την έρευναν.

Ερρέθη άλλοτε ότι το πρόσκομμα το όποιον κυρίως άντίκειται εις την πρόοδον τής Ελλάδος ύφίσταται εις την διαφοράν των άτομικών συμφερόντων των άνδρών εκείνων, ούτινες δια την θέσιν και τας περιηγηθείσας περιστάσεις των, ήθελον είσθαι καταλλήλοι να διευθύνωσι τα κοινά πράγματα. Οστις δέ θελήση να παρατηρήση με όμμα άμερόληπτον το ό,τι συμβαίνει σήμερα, θέλει πεισθ' άμέσως ότι πολλοί άπατώνται εις τας προρήσεις των περι τής μελλούσης τύχης του τόπου. Όθεν πάλι, ότι τεράστιον έχουσιν αι επιπόλαιοι ιδέαι τής αντίθεσεως περιορίζεται ανατιρήτως εις τον αποκαλούμενον παρ' αύτης πόλεμον κατά τής Ενοκρατείας.

Από όλους τους μύθους τους όποιους κατ' άρέσκειαν έπλασεν ή αντίθεσις μέχρι τούδε δια να εύρίσκη άφρημην έριδος περι άντικειμένων τής ισχύους ασημασίας, ό περι ού ό λόγος μας έφάνη πάντοτε ό πλέον φαντασιώδης, διότι πραγματικώς δέν ύπάρχουν εις την Ελλάδα ζένοι υπάλληλοι ειμή εις τινας μόνον ειδικούς κλάδους τής υπηρεσίας, και εις θέσεις τας όποιάς δυσκόλως ήθελον δύνηθ' να καθεζώσιν Έλληνες. Εκτός δέ τούτου διότι κατά μέγα μέρος οι περι ών ό λόγος ζένοι καταστήσαντες την Ελλάδα πατριδα των και αποπρασίσαντες να αποκατασταθώσιν έριστικώς εις αύτην, δέν δύναται κατ' ούδένα λόγον να θεωρηθώσιν ως τοιαύτοι. Άλλως τε ως εξέταση τις ένα προς ένα όλους τους κλάδους τής υπηρεσίας, πάσας τας ύποδικαιρέσεις τής ιεραρχίας, και ως είπη τότε άν ήναι δικαίον να έπα-

Que ceux qui, dans une sollicitude dont nous leur sommes reconnaissant, avaient craint de nous voir faire un faux pas, et nous l'ont dernièrement exprimé, par les deux journaux de l'opposition, se rassurent donc, et qu'ils connaissent qu'un vrai dévouement à la chose publique sait aussi bien, sous une monarchie, se ranger sous la bannière royale et sous le drapeau populaire.

Aimant toujours préablement à penser quel'opposition ne veut agir que pour le bien être général, et préférant sans cesse une discussion raisonnée à une polémique amère et passionnée, nous nous éloignerons avec soin du langage, souvent déreglé, que semblent avoir adopté quelques journaux, mais nous sommes toute fois décidés à entrer dans tous les détails à propres éclairer l'opinion publique et à prendre part à toute discussion d'idées ou de principes, tendante à formuler plus nettement les questions politiques. En conséquence le Courrier Grec ne peut être considéré que comme un organe de plus, acquis aux véritables intérêts nationaux; et, si l'opposition veut bien se souvenir que le journalisme est plutôt une chaire qu'un forum, si elle veut bien se rappeler que la presse doit dans ses travaux, présenter l'aspect d'une assemblée délibérante plutôt que celui d'une colue de gladiateurs, la presse offrira bientôt en Grèce, un exemple qui honorera ceux, qui le suivront.

Nous sommes loin de vouloir afficher la prétention de soumettre toutes les opinions à la notre, et nous ne pensons pas à nous servir de notre position pour régenter la presse, mais nous n'oublions pourtant jamais que nous avons à soutenir la dignité du gouvernement Royal, et chacun peut se rendre compte à l'avance de la direction que nous adoptons.

VICTOR-AMÉDÉE BERTRAND.

La politique n'étant pas encore arrivée de notre temps à se régulariser scientifiquement, il arrive généralement que l'appréciation des faits qui constituent l'état social d'une nation se fait par le tact et la pénétration de quelques individus naturellement doués de plus de finesse, et de jugement que les autres hommes, et, un des inconvénients de cette situation des choses est, que chacun trouve dans son amour propre une raison légitime à ses yeux, de chercher, quand même, à prendre part à la discussion des intérêts généraux. Ce phénomène apparait surtout en grèce, où la nation n'est pas encore parvenue à asseoir définitivement son équilibre et où la plupart des questions d'avenir demeurent encore à l'état problématique; et où en outre malheureusement, dans les derniers temps de la révolution, les esprits ont contracté une tendance qui à cette époque s'oppose encore à ce que les personnalités les plus influentes exercent leur activité au profit de l'utilité générale. A la vérité grâce à la sagesse royale, et au progrès qui s'accomplissent sous le gouvernement monarchique, cette tendance va en disparaissant de plus en plus, et le jour n'est pas loin, où la reconnaissance de la nation constatera les avantages qu'elle recueille sans cesse du concours des circonstances et des efforts de l'administration; mais comme c'est surtout sur l'avenir que les opinions sont le moins d'accord, nous ne nous aventurerons pas dans des suppositions, gratuitement faites à priori, nous nous en tiendrons autant que possible à l'examen du présent.

Il a été dit quelque part, que ce qui s'opposait avec le plus d'opiniatreté au développement de la grèce, était la différence d'intérêts individuels qui exerce toujours son action sur les hommes que leur position et leurs antécédens semblent pourtant appeler à la direction nationale; et, pour quiconque jette un regard désintéressé sur ce qui se passe il est évident qu'un grand nombre de personnes se trompent encore sur les véritables destinées du pays. Ainsi, la plus prodigieuse des idées superficielles dont l'opposition se sert aujourd'hui pour exploiter son terrain, est certainement celle qui se traduit tous les jours sous la dénomination de guerre à la Xénocratie.

De tous les fantômes créés à plaisir pour chicaner sur des mots et sur de faux intérêts, celui-ci nous a toujours apparu comme le plus illusoire, puisqu'en définitive, il n'existe en grèce d'employés étrangers que dans certaines branches toutes spé-

für die Zukunft gilt unsere Rede den Gesamten Interessen.

Jenen, die aus dankenswerther Theilnahme jünger in den Oppositions-Journalen die Befürchtung des Misslingens unsrer Mission ausgesprochen haben, geben wir die Versicherung, dass der, welcher in einem monarchischen Staate das gemeinliche Beste will, seine Aufgabe eben so gut unter dem koeniglichen Banner wie unter der Fahne des Volkes loesen kann.

Da wir voraussetzen wollen, dass die Opposition in der That die allgemeine Wohlfahrt des Landes will, und eine logische Discussion einer leidenschaftlichen Polemik vorzieht, so wollen wir mit aller Vorsicht von jener Sprache uns fern halten, welche einige Journale adoptirt haben. Wir sind übrigens des festen Entschlusses, in alle Details einzugehen, welche das Publikum aufzuklären können, und an allen Erörterungen über Ideen und Prinzipien Theil zu nehmen, welche die politischen Fragen klarer gestalten können. Es ist darum der griechische Courier nur als ein Organ der wahren National-Interessen zu betrachten; und wenn die Opposition beherzigen will, dass der Journalismus mehr ein Katheder als ein Forum ist, und dass die Presse in ihren Beschäftigungen mehr den Anblick einer beratenden Versammlung als eines Haufens Gladiatoren gewähren soll, so wird die griechische Presse künftig vor den Augen Europas ein ehrendes, nachahmenswerthes Beispiel geben.

Wir sind weit davon entfernt, alle Meinungen der unsrigen submittiren, noch hegen wir die Ansicht, vermöge unserer Stellung die Presse belehren zu wollen; aber nie werden wir aus den Augen verlieren, dass es unsere Pflicht ist, die Würde des koeniglichen Gouvernements zu vertreten und zu unterstützen. Es genügt dies, um die Richtung zu bezeichnen, die wir zu verfolgen entschlossen sind.

VICTOR AM. BERTRAND.

— So lange die Politik nicht wissenschaftlich geordnet u. begründet ist, geschieht die Würdigung der faktischen Zustände der Gesellschaft durch die Einsicht und die Erfahrung einzelner Individuen, welche von der Natur mit mehr Geist und Beurtheilungskraft begabt sind; und dies ist die Ursache, dass jeder, um seiner Eigenliebe zu schmeicheln, sich berufen glaubt, an der Discussion über die allgemeinen Interessen Antheil zu nehmen. Dieses Phänomène zeigt sich besonders in Griechenland, wo die Nation noch nicht dahin gelangt ist, ihr Gleichgewicht definitiv herzustellen, wo die meisten Fragen über die Zukunft noch ungelöst bleiben, und unglücklicher Weise in den letzten Zeiten der Revolution die Geister eine solche Richtung genommen haben, welche noch heute verhindert, dass die einflussreichsten Personalitäten ihre Thätigkeit im Interesse des gemeinen Besten entwickeln. Dank darum der koeniglichen Weisheit und den Fortschritten, welche Griechenland unter dem Scepter der monarchischen Regierung gemacht, — diese Richtung verliert sich von Tag zu Tage mehr, und es ist der Zeitpunkt geahnt, wo die Dankbarkeit der Nation das Gute manifestiren wird, dessen sie durch ein glückliches Zusammenwirken der Verhältnisse mit den unausgesetzten Bestrebungen des Gouvernements genießt. Da es aber insbesondere die Zukunft ist, welche die Meinungen getheilt hält, so wollen wir über dieselbe keine unnützen Conjecturen a priori aufstellen, und uns so viel möglich mit der Gegenwart beschäftigen.

Man hat gesagt, dass das grosste Hinderniss des Fortschreitens Griechenlands in der Verschiedenheit der persönlichen Interessen jener Individuen bestehe, welche ihrer Stellung und ihrer Verhältnisse wegen die nächsten Ansprüche auf die Leitung der National-Angelegenheiten haben; und wenn mit unpartheiischem Auge das betrachtet, was uns ihm vorgeht, wird leicht die Ueberzeugung gewonnen, dass noch viele Personen über die wahre Bestimmung und Zukunft Griechenlands im Irrthume sind. Es beschränkt sich darum die Abnormität der oberflächlichen Ideen der Opposition heute nur mehr auf das, was sie den Krieg gegen die Xenokratie zu nennen pflügt.

ναλαμβάνωτι κη' εκάστη, οτι αι θέσεις κατέχονται από...
Θέλουν ιδη ότι δεν υπάρχει εις μόνος διοικήτης, εις μόνος υποδιοικήτης, εις μόνος ταμίης, εις μόνος εφη...

Εδυναμέθα προσέτι να κάμωμεν την παρατήρησιν ότι...
εποτε πολλοί εκ των αξιωματικών και των άλλων ζένων υπαλλήλων εγκατέλειπον την Ελλάδα, και ότι επομένως...

Ας υποθέσωμεν μόλα ταύτα διχ' μίαν στιγμήν ότι η αντίθεσις...
έχει τώντι ευλόγους αιτίας δια να προσβάλη την παρ' αυτή, αποκαλουμένην Ξενοκρατείαν. Αν το τοιοῦτον υπήρξε...

Όταν η Κυβέρνησις της Α. Μ. μετέβη εις την Ελλάδα, ην...
εἶρε, καθὼς πάντες γνωρίζουν, κατακερματίζομένην υπό τῶν πνεύματος τῶν κομμμάτων. Ποῖος ἀγνοεῖ ότι δι' αὐτόν...

Γνωρίζομεν κάλλιστα ότι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν Ἑλλήνων...
έχει την σταθεράν ἀπόφασιν να συνδράμη την Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως εις τὸ ἔργον της, και ότι χάρις εἰς τὰς ἐμφυχώσεις...

Η Α. Μ. δια να προάξη την βιομηχανίαν του Κράτους...
εἰσέστησε Σχολείον Πολυτεχνικόν και Ἀποθήκην βιομηχανικῶν προπλάσμάτων.

Η παράδοσις τῶν μαθημάτων θέλει γίνεσθαι τὰς Κυριακάς...
και ἑορτάς και ἄς σχολάζουν οἱ βιομήχανοι. Η ἑναρξίς γίνεται τὴν 17 τοῦ ἐνεσῶτος, κατὰ τὸ παρὸν θέλον παραδοθῆ τα...

Εἰς τὸν ἀριθμὸν 481, ἡ Ἀθηνᾶ διαλαμβάνει ἄρθρον ἐ-

à des indigènes d'occuper, et puisque, en outre, la plupart de ces étrangers ayant adopté la grèce et voulant s'y fixer à jamais, ne peuvent guère être considérés comme tels. Au reste qu'on examine l'une après l'autre, toutes les branches de l'administration, toutes les ramifications de la hiérarchie et qu'on dise ensuite s'il y a réellement lieu de s'écrier que les emplois sont occupés par les étrangers. On verra qu'il n'y a pas un seul gouverneur, un seul sous-gouverneur, un seul receveur, un seul juge de paix qui ne soit indigène. On verra qu'il n'y a que dans quelques divisions des ministères et dans les corps réguliers de l'armée, que les étrangers ont été employés pour leur expérience dans l'administration et dans l'art militaire, expérience qu'il était, l'on en conviendra, difficile de rencontrer en grèce à l'époque de l'arrivée du Roi.

Nous pourrions encore faire remarquer que depuis cette époque un grand nombre d'officiers et d'employés étrangers ont quitté la grèce, et que par conséquent ou serait fondé à penser que la grèce n'a pu que profiter du séjour sur son sol de personnes qui l'ont quitté dès qu'elles ont jugé que leurs services n'étaient plus indispensables.

Cependant admettons pour un moment que l'opposition ait réellement quelques motifs plausibles pour s'élever contre ce qu'il lui convient d'appeler la Xénocratie. Si ce fait existait, il suffirait de remonter à sa cause génératrice pour en entrevoir le terme et pour montrer à l'opposition, qu'elle perd un temps qui serait précieusement employé à une œuvre plus importante.

Lorsque le gouvernement de S. M. arriva, la Grèce était, comme chacun le sait, au sortir d'une guerre civile, déchirée et torturée de mille manières par des factions acharnées et par l'esprit de parti le plus effervescent. Personne n'ignore que telle était la cause qui fesait que les puissances protectrices prolongeaient en Grèce le séjour des troupes françaises, et la présence des escadres combinées de France d'Angleterre et de Russie, et personne ne nierait enfin, que pour que le trône du Roi Othon put s'installer et s'affermir, il eut besoin de s'entourer au commencement d'une force morale et matérielle, qui put tenir les partis dans une situation de respect, vis-à-vis du pouvoir nouveau qui venait pour achever l'œuvre de la régénération hellénique. Or, nous le demandons cette cause a-t-elle déjà complètement disparu et ne reste-t-il plus rien en Grèce de l'influence de l'esprit de parti? Tous les grecs sont ils tombés d'accord sur la question de leur existence nationale et sur les moyens de marcher vers leur situation définitive? Non, en vérité! et, bien qu'il soit vrai que la politique soit loin de présenter le même aspect qu'en 1833, il est positif que le Roi n'a pas encore pu se servir de la totalité du dévouement qu'il est en droit d'attendre de la nation grecque.

Nous savons fort bien que l'immense majorité des grecs entretient la volonté positive d'aider l'œuvre du gouvernement de S. M. et que, grace aux encouragemens qu'ont reçu l'agriculture et le commerce, une grande partie des intérêts particuliers se trouve déjà transportée sur un terrain plus positif et plus rationnel que celui sur lequel les tenaient la politique révolutionnaire; c'est pour cela que nous ne craignons pas d'affirmer que l'opposition, telle que la formulent certains journaux, ne vit que dans l'esprit de quelques individus qui, par leur faute, n'ont pas encore trouvé à harmoniser leur œuvre avec celle du gouvernement. C'est par discrétion, que nous ne censurons pas plus clairement la position qu'ils se sont faite, et nous comptons que notre bienveillance ne les trouvera pas insensibles. Dans tous les cas, s'ils croient véritablement à l'existence de la Xénocratie, nous n'avons qu'un mot à leur dire: qu'ils suivent l'exemple que leur donne la nation, qu'ils abandonnent des intérêts devenus presque fabuleux de vieillesse, qu'ils prouvent au trône leur dévouement et leur attachement sincères, et ils auront part à la justice infatigable que le Roi se plaît à dispenser à tous ses sujets, toutes les fois que l'occasion s'en présente.

Le Roi, voulant encourager l'industrie nationale, a autorisé l'établissement d'un école industrielle et d'un dépôt de modèles pour les objets d'industrie.

Von allen Phantomen aber, welche die Opposition bis jetzt nach Gutdünken sich geschaffen hat, um damit gleich einem unverletzlichen Talisman einen nichtssagenden Streit zu führen, beruht dieses auf der bei weitem gehaltensten Illusion; denn faktisch befinden sich fremde Beamten nur in einzelnen Dienstesbranchen, und in Stellen, welche zum Theil nicht ohne Schwierigkeit durch Eingeborne besetzt werden könnten. Uebrigens können diese Fremden, da sie dem grossen Theile nach Griechenland zu ihrem Vaterlande gewählt, und sich in demselben nieder zu lassen beschloßen haben, nicht mehr mit Recht als Fremde angesehen werden. Man untersuche überdiess alle Dienstesbranchen, alle Abtheilungen der Hierarchie, und mansage dann, ob es Recht ist, tagtäglich den Vorwurf zu wiederholen, dass die Stellen durch Fremde besetzt sind. Man wird finden, dass nicht Ein Gouverneur, nicht Ein Untergouverneur, Cassier oder Friedensrichter Ausländer ist. Man wird finden, dass nur in einigen Ministerial-Sektionen und in den taktischen Corps der Armee Ausländer wegen ihrer Kenntnisse und Erfahrung in Civil- und Militärwissenschaften angestellt wurden; und es wird wohl Jedermann eingestehen, dass es bei der Ankunft Sr. Maj. in Griechenland schwer war, diese Erfahrung im Inlande zu finden. Wir können noch die Bemerkung beifügen, dass seitdem viele Offiziere und andere Ausländer in griechischen Diensten Griechenlands verlassen, deren Aufenthalt dem Lande von Nutzen war, und die von demselben Abschied nahmen, sobald sie sich überzeugten, dass ihre Dienste nicht mehr für den griechischen Staat nothwendig waren.

Doch wir wollen einen Augenblick der Opposition einräumen, dass sie in der That einige plausible Gründe hat, die sogenannte Xenokratie anzugreifen. Wenn dem wirklich so wäre, so genügt es, auf die ursprüngliche Quelle derselben zurück zu gehen, um sogleich auch deren Ziel und Begrenzung wahrzunehmen, und der Opposition zu beweisen, dass sie unnütz ihre Zeit vergeudet, die sie vielleicht nutzbringend auf wichtigere Gegenstände verwenden könnte.

Als die Regierung Sr. Maj. nach Griechenland kam, fand sie dasselbe, wie allen bekannt ist, durch Bürgerkrieg getheilt, und tausendfach bedrängt durch die Wuth des Partheigeistes. Wer weiss nicht, dass aus diesem Grunde die Schuzmächte den Aufenthalt der franzoesischen Truppen in Griechenland, so wie die Anwesenheit der Flotten Frankreichs, Englands und Russlands verlängerten, und wer kann läugnen, dass zur Einsetzung und Befestigung des Thrones des Königs Otto anfänglich eine moralische und materielle Macht nothlig war, um die Partheien in Achtung vor der neuen Autorität zu erhalten, die gekommen war, um das grosse Werk der griechischen Wiedergeburt zu vollenden. Wir fragen, ob dieses Motiv heute ganz und gar weggefallen ist, und nicht noch Spuren des Partheigeistes in Griechenland sichtbar sind? Sind etwa alle Griechen einverstanden über die Lösung der Frage ihrer National-Existenz und über die Mittel zur Gewinnung eines definitiven Zustandes? Wahrlich nicht! Und wenn es auch wahr ist, dass unser politischer Zustand heute ein anderer ist, als der vom Jahre 1833, so ist doch auch unbestritten, dass der König noch nicht des ungetrübten Genusses jener übereinstimmenden und ungetheilten Hingebung sich erfreuen konnte, welche er mit Recht von der griechischen Nation erwarten kann.

Wir wissen sehr gut, dass die immense Majorität des griechischen Volkes fest entschlossen ist, die Regierung Sr. Maj. zu unterstützen, und dass, — Dank den Aufmunterungen, welche der Agrikultur und dem Handel zu Theil geworden —, ein grosser Theil der Privatinteressen eine mehr positive und klare Richtung genommen hat, als jene war, welche vormals das Ergebniss einer revolutionären Politik gewesen ist; und wir sind darum überzeugt, dass die Opposition, wie sie sich in einigen Journalen abspiegelt, nur in der Idee einiger Individuen besteht, welche ihr Werk mit dem der Regierung nicht in Einklang bringen konnten. Wir wollen die Stellung nicht deutlicher bezeichnen, welche die Opposition gewählt hat, und hoffen, dass diese unsere Diskretion einen nicht ganz unempfänglichen Boden findet. Wenn sie in der That die Existenz einer Xenokra-

πικρίνον τον διορισμόν του Κ. Ερτζόγου, ως καθηγητού του Ρωμαϊκού Δικαίου εις το ένταύθα Πανεπιστήμιον, εις το άρθρον δέ τούτο θέλομεν παραμορφωμένην την αλήθειαν. Απατάται πρώτον ή Αθηνα λέγουσα ότι ο Κ. Ερτζόγος έπροτιμήθη από τον Κ. Πηλίκαν ή άλλον τινα ύπληψιον διά την θέσιν ταύτην. Ο Κ. Πηλίκας προσκληθείς παρά της Γραμματείας να παραδώση το Ρωμαϊκόν Δικαίον ως τακτικός καθηγητής του Πανεπιστημίου, απέκρινθη ότι δέν εδύνατο κατά το παρόν να αναδεχθή την τοιαύτην διδασκαλίαν, και έζήτησε συγχρόνως να τώ δοθή τοιάχριστον έξ μηνών άδεια διά να προπαρασκευασθή. Καίτοι εκτιμώμετες την παιδείαν και την ικανότητα του Κ. Πηλίκας, οφείλομεν να κάμωμεν εις την Αθηνα την παρατήρησιν ότι ή παράδοσις του Ρωμαϊκού δικαίου δέν έπρεπε να διακοπή ενώ εδύνατο να εξακολουθήσθη. Άλλως τε δέν νομίζομεν να επεκκλήσθη την συνδρομήν της Αθηνάς ο Κύριος Πηλίκας, διότι εις τοιαύτην περίπτωσιν ή περί της ο λόγος εφημερίς ήθελεν έχει ακριβεστερας πληροφορίας προς απόδειξιν του ότι ή Γραμματεία της Δημ. Εκπαιδευσεως εγνώριζε να εκτιμά τις γνώσεις του άνδρος τούτου, προσκαλέσασα συγχρόνως με τον διορισμόν του Κ. Ερτζόγου τον Κύριον Πηλίκαν, ν' αναλάβη την παράδοσιν του εγκλημματού δικαίου.

Προς τούτους ή Αθηνα ληθάνεται λέγουσα ότι ο Κ. Ερτζόγος διορίσθη τακτικός καθηγητής επί μισθώ 350 δρ. κατά μήνα, διότι ο Κ. Ερτζόγος δυνάμει του από 10 (22) Οκτωβρ. Β. Διατάγματος δέν διορίσθη ειμή έκτακτος καθηγητής επί μηνιαίω μισθώ 200 δρ. άφ' ετέρου δέ μέρους ειμήθα πεπεισμένοι ότι αν ή Αθηνα ήξευρεν ότι ο Κ. Ερτζόγος εδίδασκεν ήδη έξ ολοκλήρους μήνας εις το Πανεπιστήμιον, χωρίς να λάβη κάμμίαν αντιμισθίαν, δέν ήθελεν εύρει την εκλογήν της Γραμματείας τοσούτον άκαιρον.

Περι τίνων ήγούμεθα να προσθέσωμεν άλλο τι εις απάντησιν του άρθρου της Αθηνάς, διότι κρίνομεν άποχωρώταν την άνωτέρω άνασκουήν.

Κύριε Συντάκτη.

Η Φήμη λέγει εις τον τελευταίον αριθμόν της ότι, ως μανθάνει ο Κ. Α. Δελιγιάννης εγκυλιείται.

Επειδή τοιαύτη φήμη δύναται να παρεξηγηθή από τινας νομίζω αναγκαίον να σας παρακαλέσω να κοινοποιήσθε προς εζήγησιν των γενικών αυτών εκφράσεων της εφημερίδος της οποίας ανέφερα ότι κάτοικοι τινες του χωρίου Γαλιτσάδες της Εύβοίας έναγόμενοι ενώπιον της Μικτής Επιτροπής παρά τινος όθωμανού του οποίου κατακρατούν την ιδιοκτησίαν και φοβούμενοι μήπως καταδικασθώσιν όριστικώς άφ' ου ήδη εξεδόθη απόφασις του Δικαστηρίου τούτου κατ' ερήμην έναντίον των, επ' ελπίδι του να εκφυγώσι την άφομοδιότητα της Επιτροπής, ετόλμησαν, καθ' ύπαγόρευσιν παράφορος τι νος συμβούλου των, να προσβάλωσιν τρία μέλη αυτής μεταξύ των οποίων είναι και ο Κ. Α. Δελιγιάννης επί άποπειρά δωροδοκίας προς αυτά και να διευθύνωσιν εις την Επιτροπήν και εις τον Εισαγγελέα το άνήγον τουτο έγγραφόν των. Η Επιτροπή απέρριψεν ήδη την ύβριστικήν και παρανόμως γενομένην αυτήν εξαίρεσιν των, ο δέ Κ. Α. Δελιγιάννης βηνώς επιφύλαχθη το δικαίωμα να καταδώσθι ενώπιον του άνήγοντος Δικαστηρίου τούδ μη αισχυνθέντας να εξυβρίσωσι την υπόληψιν του, αυτού, οστις ως οι πάντες δύνανται να μαρτυρήσωσι δέν έπαυσε διακρινόμενος εντός της Μικτής Επιτροπής διά την θερμήν υπεράσπισιν των χωρικών εν γενει. Αν δέν άπατώμεθα διευθύνεν ήδη την άγωγήν του κατά των υπογραψάντων το ύβριστικόν τουτο έγγραφον.

Β. Συνδρομητής σας.

Το έκδοθόν κατ' αυτάς φυλλάδιον της Αρθολογίας των κοινωφελών γνώσεων εμπειριζει τα εξής:

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ. Πλανήται, κομήται, αέρηλοι, ακίνηταικι κινητοί άστέρεις. — ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Κατάστασις του λαού εις την Αγγλίαν. — ΝΟΜΙΚΑ. Περί συναλλαγματικής. — ΓΕΩΡΓΙΚΗ. Ερφέλια του άλατος εις τους άγρούς. Περί κνίδος. Χρήσις των άνθράκων. Εμβολιασμός της άμπελου. Ήδακινία. Νέα μέθοδος μασχομημάτων ή καταβολάδων. — ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Περί ταχτηύ. Αφαισις των πνυτιών. Τρόπος του έμποδίζεν τον είνον να εζυνίσθ. Τρόπος του να θώσθ τις περισσότεραν στερεότητα εις τα κρυστάλλινα άγγεια και εις τα από παρασέλανον κατασκευασμένα. Τρόπος του να γνωρίσθ τις αν τα θερμια των πλινών άγγείων ήναι άβλαβή. — ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ. — ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Την 16 (23) του τελευταίου Σεπτεμβρίου ο Γάλλος Ναύαρχος Κ. Α. Αλάνδ ευστάκίμενος επί του Δικαίου ή Ήνα και ήσαν υπό τας οδηγίας του δύο άλλα πλοία της γραμμής, έπαρουσιάσθη εις τον λι-

Ο Υπεύθυνος Συντάκτης Χ. Σακελλαρίου.

Les leçons auront lieu les dimanche et les jours de fête où les ouvriers ne travaillent point. L'ouverture de l'école a déjà eü lieu le 17 de ce mois dans la maison Vlacoutzi rue du Pirée. On y enseignera pour le moment les élémens d'architecture et de dessein. Ceux qui désirent suivre ces cours doivent se présenter pour se faire inscrire chez Mr. le capitaine Zentner chef de l'école.

Dans son numéro 481, la Minerve contient une critique de la nomination de Mr. Herzog, comme professeur de droit romain à l'Université d'Athènes dans laquelle nous remarquont une singulière altération de la vérité.

Il est d'abord très inexact de dire, que Mr. Herzog ait été préféreé, soit à Mr. Pilikas, soit à toute autre personne qui se serait mise sur les rangs. Mr. Pilikas invité par le ministère à prendre possession de la chaire de droit Romain, comme professeur ordinaire, répondit que pour le moment il ne pouvait se charger de ce cours et, qu'il demandait qu'au moins six mois lui fussent accordés, pour se préparer. Tout en rendant justice à l'instruction et au savoir de Mr. Pilikas, il est positif, n'en déplaise à la Minerve, que les cours de l'université ne devaient pas être interrompus, tandis qu'on avait la possibilité de les continuer. Au reste, nous ne pensons pas que ce soit Mr. Pilikas qui ait recherché l'assistance de la Minerve, car, dans ce cas ce journal eüt été mieux informé de la preuve d'estime que le ministère lui donna en lui proposant la chaire en question et en lui proposant, lorsque Mr. Herzog y fut nommé, la chaire de droit criminel.

De plus, il n'est pas moins faux de dire que Mr. Herzog a été nommé professeur ordinaire avec les appointemens de 350 dr. par mois, attendu que Mr. Herzog, aux termes de l'ordonnance du 22 octobre, n'a été nommé que professeur extraordinaire avec les appointemens de 200 dr. pas mois, et, d'un autre côté nous sommes convaincus que si la Minerve savait que Mr. Herzog a déjà professé pendant six mois sans recevoir de traitement, elle ne trouverait pas le choix du ministère si intempestif.

Après ceci nous pensons ne pas devoir repondre autre chose au reste de l'article de la Minerve qui nous parait ainsi raisonnablement refuté, à moins que la Minerve ne veuille voir jusques là comme elle a coutume de le faire, une intention politique; et, alors il suffirait de lui faire sentir, que lorsqu'il s'agit du professorat d'une science aussi spéciale que celle du droit Romain, il ne peut être question d'autre chose. Vouloir disputer sur cette évidence, serait dispenser du devoir de prêter attention à la discussion.

NOUVELLES DIVERSES.

Le 28 septembre dernier l'Amiral Francais Mr. de Lalande mont le vaisseau l'Iena et suivi de deux autres vaisseaux de ligne, sr présente dans la rade de Naples. Les batteries des forteresses furent mises en défense et inspectées par le Roi. Une batterie fut élevée sur la plage de Chiaja. La lendemain les trois vaisseaux quittèrent la rade. On attribue leur visite aux différens qui naquirent dernièrement entre les cours de France et de Naples au sujet ds paquebots à vapeur, et leur départ si prompt à la promesse qui fut faite à la légation française à Naples relativement à une satisfaction.

μείνα της Νεαπόλεως. Τα κανονστάσια των Φρουρίων ετίθησαν εις στάσι άμύνης και επεθεωρήθησαν παρά του Βασιλέως. Έτερον κανονστάσιον εισυτήθη εις το παραθλάσιον της Χι ά γ ι α ς. Την επισύσαν τα τρία πλοία απέπλευσαν εκ του λιμένος. Αποδίδουν την παρουσίαν των ταυτην εις τας διενείξεις αι οποίαι ανεβύθησαν εσχάτως μεταξύ της Γαλλίας και της Νεαπόλεως εξ αιτίας των άτμοκινήτων, την ταχίαν δέ αναχώρησιν των εις την ύπόσχεσιν ήτις εγινεν ίσως εις την Γαλλικήν Πρεσβείαν της Νεαπόλεως περί δθησομένης ικανοποιήσεως.

—Παραταί ει όποίοι φαίνεται ότι ήρχοντο εκ της Δαλματίας, απέβησαν εσχάτως εις Τρι κά σ σ α ν επαρχίαν του Ορτράντου, όπου λεηλατήσαντες διαφόρους άγροικιας οικίας εφόνευσαν και επλήγησαν πολλούς ανθρώπους. Ατμόπλοον εστάλη εκ Νεαπόλεως προς καταδίωξιν των.

Την 24 Σεπτεμβρίου ανεχώρηθεν εκ Νεαπόλεως επί τινος άτμοπλοού ο Βασιλεύς των δύο Σικελιών διά να επισκεφθί διαφόρους παραθαλασσίους πόλεις του Βασιλείου του.

Le gérant responsable C. Sakellarios.

tie glaubt, so haben wir ihr nur Ein Wort zu entgegnen: Befolget das Beispiel, das euch die Nation gibt; schwöret Interessen ab, die, nur mehr historische Reminiscenzen, im Widerspruch sind mit den heiligsten Interessen des Thrones und der Nation; gebet dem Throne Beweise aufrichtiger Liebe und Hingebung, und ihr werdet Theil haben an der Gerechtigkeit, welche der Monarch unverkümert bei jeder Gelegenheit allen seinen Unterthanen spendet.

— Se. Maj. der Koenig hat zur Aufmunterung der National-Industrie die Gründung einer polytechnischen Schule und einer Modellen-Sammlung für alle Zweige der Industrie angeordnet.

Der Unterricht in derselben wird an Sonn- und Feiertagen ertheilt werden. Derselbe umfasst die Anfangsgründe der Mathematik, Architektur und Zeichenlehre. Der Anfang ist auf den 29. Oktbr. festgesetzt.

Es werden darum diejenigen, welche diesem Unterrichte beiwohnen wollen, aufgefordert, sich bei dem Vorstande der Modellen-Sammlung, dem Capitän v. Zentner, in dem Hause des Hrn. Vlachutzi in der Piräusstrasse, einschreiben zu lassen.

— In ihrer Nummer 481 gibt die Minerva einen Artikel, welcher sich gegen die Ernennung des Herrn Herzog als Professor des roemischen Rechts an der Universität ausspricht.

Die Minerva ist im Irrthume, wenn sie glaubt, dass Herr Herzog dem Herrn Pilikas oder irgend einem andern Candidaten für diese Stelle vorgezogen worden sei. Herr Pilikas wurde von dem Unterrichts-Ministerium aufgefordert, als ordentlicher Universitäts-Professor den Vortrag über roemisches Recht zu übernehmen. Er antwortete jedoch, dass er diesen Vortrag noch nicht beginnen könne, und wenigstens sechs Monate zu seiner Vorbereitung nöethig habe. Bei aller Achtung, die wir für die Bildung und die Fähigkeiten des Herrn Pilikas haben, können wir doch nicht der Ansicht beipflichten, dass seinetwegen der Vortrag über roemisches Recht hätte unterbrochen werden sollen, während Herr Herzog bereit war, in jedem Augenblicke diese Vorlesung zu beginnen. Die Minerva hätte sich leicht Beweise darüber verschaffen können, dass das Unterrichtsministerium die Talente und die Kenntnisse des Herrn Pilikas zu würdigen weiss, indem es denselben aufgefordert hat, in Folge dieser Verhältnisse den Vortrag des Criminalrechtes zu übernehmen.

Auch ist die Minerva falsch berichtet, wenn sie sagt, dass Herr Herzog zum ordentlichen Professor mit einem monatlichen Gehalte von 350 Dr ernannt wurde. Hr. Herzog wurde vielmehr durch k. Ordonnanz vom 10. (22.) Oktbr. zum ausserordentlichen Professor mit einem monatlichen Gehalte von 200 Dr. ernannt. eine Stellung, die Hr. Herzog um so mehr verdiente, als er im vorigen Semester unentgeltlich das roemische Recht doziert hatte.

Diese wenigen Worte möegen genügen, um der Minerva ihren Irrthum zu benehmen.

AUSLAND.

— Am 28. September lief der französische Admiral Lalande mit dem Linienschiffe «Jena» und zwei andern Schiffen gleichen Ranges in dem Hafen von Neapel ein. Sogleich wurden die Batterien der Forts in Vertheidigungszustand versetzt, und von dem Könige inspizirt. Eine andere Batterie wurde auf dem Plate Chiaja errichtet. Am darauffolgenden Tage verliessen die drei Schiffe den Hafen. Man erklärt diesen Besuch durch Zwistigkeiten, welche zwischen Frankreich und Neapel wegen der Dampfschiffahrt entstanden, ihre schnelle Abfahrt aber durch das Versprechen, welches der französische Gesandte in Neapel hinsichtlich einer befriedigenden Genugthuung erhielt.

— Seeräuber, welche dem Anscheine nach aus Dalmatien kamen, zeigten sich in Tricassa, einer Provinz von Otranto; sie plünderten mehrere Landhäuser und tödteten und verwundeten viele Personen. Es wurde von Neapel ein Dampfschiff zu ihrer Verfolgung abgeschickt.

— Am 5. Oktober reiste der König beider Sicilien aus Neapel ab, um einige Seestädte seines Königreichs zu besuchen.

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.